

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa D. L.

przeciwko P. L.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 14 listopada 2019 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w C.

z dnia 21 marca 2019 r., sygn. akt VI Ca (...),

1. oddala zażalenie,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 marca 2019 r. Sąd Okręgowy w C. odrzucił, jako niedopuszczalną, skargę kasacyjną pozwanego P. L. od wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 15 listopada 2018 r. Wskazał, że mimo oznaczenia przez skarżącego wartości przedmiotu zaskarżenia na kwotę 75.000 zł, przedmiotem zaskarżenia była tylko kwota 37.500 zł, co sytuuje ją poniżej progu ustawowego wynikającego z art. 398² k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany zarzucił naruszenie art. 398² § 1 k.p.c. przez jego wadliwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że „wartość przedmiotu zaskarżenia wyznacza równowartość części wyroku sądu drugiej instancji, w jakiej apelacja została oddalona i przyjęcie, że w sprawie, ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, skarga kasacyjna nie przysługuje”.

W odpowiedzi powódka wносиła o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie budzi wątpliwości, że w badanej sprawie Sąd pierwszej instancji zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 75.000 zł. Na skutek apelacji pozwanego, Sąd drugiej instancji kwotę tę obniżył do kwoty 37.500 zł i oddalił powództwo w pozostałej części, a w skardze kasacyjnej pozwany domagał się zmiany wyroku Sądu Okręgowego przez oddalenie powództwa w całości.

We wskazanej sytuacji jest jasne, że niekorzystne dla pozwanego rozstrzygnięcie dotyczy kwoty 37.500 zł. Jest to kwota poniżej ustanowionego w art. 398² § 1 k.p.c. progu ustawowego, to jest kwoty 50.000 zł. Powołany przepis stanowi bowiem, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 50 000 zł. Z tej przyczyny brak jest podstaw do zakwestionowania postanowienia Sądu Okręgowego. Dodać można, że decydujący o dopuszczalności zaskarżenia interes prawny, określany jako *gravamen*, jest rozumiany jako pokrzywdzenie strony polegające na niekorzystnej różnicy między zgłoszonym przez nią żądaniem a sentencją zaskarżonego orzeczenia (zob. m.in. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSN 2014, Nr 11, poz. 108). W okolicznościach sprawy *gravamen* pozwanego zamyka się kwotą 37.500 zł.

Próba dowodzenia, że przedmiotem zaskarżenia jest kwota 75.000 zł wymagałaby nie tylko wykazania, że pozwany ma interes prawny w zaskarżeniu tej części wyroku Sądu Okręgowego, mocą której powództwo zostało częściowo oddalone, co nie nastąpiło, ale również, co z punktu widzenia art. 398⁴ § 1 pkt 1

in fine k.p.c. jest nader istotne, wymagałoby zaskarżenia skargą kasacyjną tej właśnie części wyroku Sądu Okręgowego, co miejsca nie ma.

Wobec oczywistej bezzasadności zażalenia Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono zgodnie z § 2 pkt 5 w związku z §10 ust. 2 pkt 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).

aj